

oktober 2023

Leto 2023

Mediteran

1. oktober 2023, nedelja

II Mgarr, Gozo, Malta - Monastir, Tunizija

Ponoči je bila plovba na metrskem valu precej mokra. Vetra je bilo 4-5 Bf točno z boka in temu primerno je bilo stanje morja. Močno skrajšana jadra so naju še vedno vozila s sedmimi vozli hitrosti. V drugi polovici noči je veter padel na 3-4 Bf, morje se je umirilo in jadrala sva z enako hitrostjo, le s polnimi jadri. No, vsaj polna luna je bila in na tem koncu siciljanskega kanala ni omembe vrednih plovnih koridorjev velikih ladij.

Nadzor nad mejo imajo Tunizijci dober. Že med plovbo naju po radiju zaslišijo coastguardovci. Zato se pa marina ne odziva niti na radio, niti na telefon. Pa se priveževa kar na črpalko. Itak je to najin cilj v Tuniziji. Pa prileti policaj in lepo razloži, da se morava najprej privezati v marini, potem narediti clear-in in šele na koncu pride na vrsto tankanje. Ok, samo kam v marini, če se ne javljajo? On jih pokliče, njemu se javijo in potem prav počasi pripluje marinero na dingiju. Spomnim se, da sva tukaj že pred leti imela težave s posadko. Takrat niso razumeli, da morajo iz vode potegniti mooring line. In tega še vedno ne razumejo.

Ko se končno priveževa (malo na soseda, malo na dno in malo na obalo) se lahko odpraviva do uradnikov. Pa pišemo in rišemo, fotokopiramo in spenjamo in se na koncu odpravimo skupaj z dvema carinikoma na pregled barke. Prvi gre z Vesno v podpalubje, drugi mi strogo naroči, da odprem locker. Naredim to, pa me vpraša, kaj je notri. Štriki, generator, ... Prekine me. Ja, kje je pa darilo zame? Aha, bakšiš. Pri Arabcih smo. Flašo viskija imam v kabini - ounli-for-ju-maj-frend, mu povem. Pregled je v trenutku končan, na carinikovem obrazu je nasmešek in kolega odpokliče z dolžnosti z jasno razumljivim stavkom: "It's all clear here, let's go!"

Plačati je potrebno še pet dinarjev (en evro in pol) za kolek in postopek je končan. No, pet dinarjev nimava, zato bo postopek končan, ko jih bova zamenjala in prinesla. Danes ali pa jutri, ni panike. Tako naju stane kliranje v Tunizijo 1,50 evra plus 0,75 litra viskija Cutty Sark (najcenejši viski, ki sva ga lahko kupila v Grčiji prav za potrebe bakšičiranja). Zakaj je viski primerno darilo za muslimane, nama zvečer razloži Tuncel. Takole gre. Mohamed je zapisal (no zapisal je pisar, Mohamed ni bil pismen), da njegovi verniki ne smejo piti vina, ker je to v vročini preveč kalorično. Nikjer v koranu pa ni omenjeno pivo ali žganje. Torej, kar ni izrecno prepovedano, je dovoljeno - tako je bilo to določeno že v rimskem pravu. Tuncel je musliman in je naštudiral koran v podrobnosti in v Turčiji je na oblasti rimsko in ne šeriatsko pravo. Voila!

Starlink imava v neomejenih količinah v Evropi. Sedaj sva v Afriki in sva na t.i. ocean režimu, kjer se plača po prometu. Saj ni drago, dobra dva evra za gigabajt (toliko kot doplačilo v EU, ker sva že predolgo v roamingu). Ampak, njihov mobilni internet je cenejši in vleče tudi druge, ne samo na Mali. Pa se spet klirava še pri uradnici za telekomunikacije (prodajalka v trgovini Orange TN). Za osem evrov dobiva simko in deset gigabajtov podatkov. To je najdražji paket po GB, ker sva vzela tako majhno količino.

Čeprav je Tunizija za arabske pojme čista, je pa vseeno precej bolj zasmetena kot Malta. Tako nekako je glede čistoče, kot če bi se sprehajal po Ljubljani. Vsaj v delu, ki sva ga prehodila (ozke uličice s kramarji in živilska tržnica).

Menjava denar za potrebe plačila kolka. Že v Turčiji sem bil presenečen, da je bila na nekaterih mestih menjava v menjalnicah bolj ugodna, kot dvig na bankomatih. Tukaj tudi. Menjava je po na decimalke enakem tečaju, kot srednji tečaj ECB. Hecno. Če bi dvignil denar na bankomatu, bi bilo to precej dražje. Tudi če plačam s svojo plačilno kartico v trgovini, imajo na nekateri mestih nekaj odstotni pribitek. Živela gotovina!

S Kanadčanoma Wadeom in Diano, s katerima se poznavata še iz Egipta se nismo uspeli srečati, s posadko barke Mr. Oka pa pri njih lepo klepetava in pljučkava. Kavico, turško.

Zvečer se nama nikamor ne ljubi, počivat greva že ob desetih. Noč ni bila lahka in jutri naju čaka najpomembnejše opravilo, vzrok najinega postanka v Tuniziji. Točenje goriva.

po 170Nm, v 27 urah, pred nami Monastir

Ribat iz Monastira je ribat, islamska obrambna struktura, ki se nahaja v Monastiru v Tuniziji. Je najstarejši ribat, ki so ga zgradili arabski osvajalci med muslimanskim osvajanjem Magreba. Je tudi najvidnejši spomenik mesta Monastir

od daleč videti kopalce, peščena plaža

zanimivo pokopališče

načičkane kočije

spominki

trgovinice za turiste

mimogrede.... Tunizija nima poletnega časa,tako, da smo eno uro za Slovenijo

zelo veliko mačk ...te na fotki jedo mačjo hrano! in ne ostanke od hrane

marina Monastir

po letu dni srečanje s posadko Mr.Oka

2. oktober 2023, ponedeljek

Monastir, Tunizija

Tale Tunizija ima samo eno napako. Napačno lego. Morala bi ležati nekaj sto milj naprej. Še 160 litrov poceni turškega diesla sva imela in v tanke sva lahko natočila samo 280 litrov nafte po 67 centov in v kanistre 30 litrov bencina za outboard in genset po 75 centov. V primerjavi z Italijo ali Grčijo sva prihranila skoraj 500 evrov. Dober občutek! Kakorkoli, če računam, koliko me je stalo popravilo navijalca glavnega jadra, je tukajšnji diesel cenejši od vetra. Naslednja postaja, primerna za nabavo goriva je Gibraltar. Pred leti sva tam natočila 500 litrov goriva po 48 centov.

Zapleta se pa pri vplinjaču za outboard. V EU in Turčiji ga ni več moč dobiti, ker se cvajtakterji ne prodajajo že desetletja. Tukaj jih še imajo. Ampak, zastopnik se ne javlja na mail, ne javlja na WhatsApp in niti ne dvigne telefonske slušalke. Tudi, ko ga kliče Arabec, da bi mu v njegovem jeziku razložil, kaj potrebujeva. Danes sva tako zaposlila znance iz marine, ki bodo tu zimovali, da nama posredujejo kontakte mehanikov. Mehanik bo valjda vedel, kje se da kupiti vplinjač. Pa tudi ni nobenega resnega odziva. Hja, če ga ne dobiva, potem je na sporedu plan B: v Avstraliji ga še prodajajo.

Včeraj sva šla samo malo na sprehod, danes greva tudi na filanje želodčkov. Pa nama prva oštarija ni všeč. In druga tudi ne. Potem tretje kar ni in ko jo najdeva spet nekaj ni v redu. Mine pol ure sprehajanja, ko se ustaviva v lokalnem street foodu samo toliko, da vidiva kaj nudijo. Pa se firbcanje spremeni v naročilo in na koncu za 2 evra po repu prav spodobno jeva in pijeva (no, fastfoodava). Google je fastfudžinjico ocenil z oceno 5,0 (od 5). Sva se kar strinjala s tem.

Hodiva tudi po delih mesta, ki niso predvideni za turiste. Ti so nama bolj zanimivi. So pa tudi bolj zasmeteni. Precej bolj zasmeteni! Če sva še včeraj hodila po približno tako čistem delu mesta, kot ga poznamo iz Slovenije, je današnji dan postregel s tipično arabskim izgledom. Smeti ležijo povsod.

Nadaljujema s sprehodom ter kupujema (Vesna) in si ogledujema mladenke (jaz). Moram reči, da so Arabke precej lepše od Turkinj in Grkinj. Nekatere so celo izrazito čedne in večinoma tudi po naše oblečene. Z ruto na glavi jih je manj, kot brez rute. S pokritim obrazom nisem videl nobene. Covid moda je tukaj očitno že davno minila. In vse po vrsti, od šolark do žensk srednjih let, so naličene. Le od kod jim denar za toliko kozmetike in oblačil pri osemkrat nižjem GDP per capita, kot ga imamo v Sloveniji?

Sva pa naletela na mino. Usedla sva se v fensi lokal, naročila pivo in dobila malo pivo. Ok, skupaj sva torej spila eno normalno pivo. Za ceno 4,50 evra! Pa to še ni vse. Problem se skriva v podrobnostih, kot vedno. To je bilo 0,0 pivo. Jasno, da tega prej nisva preverila. Hja, ipak sva pri Arabcih.

del tunizijskega denarja

čez nekaj let bodo pa izkopavali smeti

promenada, kolikor toliko urejena

ta je pa dobra....običajno napišejo #since# kadar se hočejo pohvaliti kako dolgo že obstaja kafič/oštarija

Mlewi, namazan s hariso, dodana solata, korenje, šunka, pomfri, jajčna omleta in potem zloženo kot buritto ter popečeno; dobro in zelo nasitno

še vedno marsikje stojijo napisi okoli covida

v medini

osrednji trg, če bi le odstranili smeti in umaknili avtomobile, bi bilo bolj prijetno za oko ... ampak, to je moje mnenje

veliko uličic s trgovinami

s kočijami se vozijo tudi domačini; zvečer pa so kočije razsvetljene kot novoletne jelke

3. oktober 2023, torek

Monastir, Tunizija

Danes se bova odjavila. Danes se ne bova še odjavila. Pa bi se, pa se ne bi. In če se odjaviva, kam bi izplula? Težko je to življenje, težko. Življenjsko pomembno odločitev prestaviva na jutri. Pa ne takoj zjutraj, ampak šele na poti na tržnico. Pravo arabsko tržnico, kjer prodajajo vse živo (no, žive so samo kure, ribe so mrtve, ovce pa raztrančirane) in kjer vlada neskončna kakofonija kričanja prodajalcev, ki vabijo potencialne kupce prav k njim, kajti prav klicatelj ima daleč najboljšo ponudbo na tržnici, v mestu, v državi, na svetu, pa čak i šire. Je pa to tako: obisk arabskih tržnic je sila zanimiv, ampak samo za ljudi z dobrim želodcem. Prav po čistoči ne slovijo.

Izbira rib je ogromna, cene za naše pojme nizke. Ampak, to je cash-only society, torej se sprehodiva do menjalnice, kjer naju želijo odpraviti z nepravim denarjem, pa se ne dava. Ko fant vidi, da denar pozna, dobiva brez pripomb takoj pravega. Z denarjem pa nazaj na tržnico. Kupiva morskega psa, barbune in jumbo šrimpe. Za povrh pa še en kup zelenjave, ker sva pač ravno na tržnici. Komaj trogam vso to robo po poletno razgretim Manastirju. Vesna spotoma skoči na pošto po znamke, a jih ne dobi. Dobi pa listek s številko, ki ji da do znanja, da bo na vrsti čez okoli tri ure.

Ulovljeno na tržnici zato odneseva domov, spakirava v hladilnik in se počasi vrneva v Monoprix (lociran ugodno blizu pošte) po dodatnih nakupih.

Potem pa na pošto. Ampak. Tile uradniki delajo kot šus in Vesnina številka je po treh urah že mimo. Pa se punca vrine nekam, se bo že zmenila, pravi. In se zmeni. Povedo ji, da ta številka sploh ni prava za nakup znamk. Pravzaprav, za nakup znamk nobena številka ni prava. Znamke se kupi brez številke in brez čakanja. Prodajajo jih na posebnem šalterju, namenjenem samo takim zadevam. Ah, ja...

Kot omenjeno, je pošta povsem blizu Monoprixa in rezultat je, da spet trogam robo iz trgovine. Pa nobene kamele ni nikjer v bližini, da bi jo zajahal. V Monastirju sem s tržnice pred petnajstimi leti trogal tri ogromne lubenice (plus ostalo) in se mi je tržnica kar malo zamerila. In tudi takrat ni bilo nobene kamele v bližini...

Za kosilo so tunizijski barbuni in tunizijsko vino. Po kosilu pa tunizijski piškoti in turški čaj. In obisk družine Oka.

ko vstopiš v tržnico kar vre od ljudi, vpitja

tovrstne šrimpe sva kupila, za jutri.....

teh rakov nisva kupila

mečarice so prav vabljivo zgledale, ampak kaj naj delam s kljunom?

zelenjava je danes sveža, vendar raznolikosti pa ni veliko

ko pa vidiš takole razstavljeno meso, te kar mine nakup, kaj šele, da bi ga jedel

morski pes, katerega zrezke sva kupila, ata mi je pa ponujal še zobke za spomin (nisem kupila)

pripravljanje filetov iz morskega psa

sveži dateljni - nismo kupili, ker je Tone že jamral koliko mora nositi

žive kure, sveža jajca

olive, feferoni in ostala vložena zelenjava

približno takega sva midva ujela na Maldivih in ga nisem mogla ubiti in spraviti v fileje; kaj ni čudovit?

4. oktober 2023, sreda

Monastir, Tunizija

Danes vse kaže, da bo najprimernejši čas za odhod jutri popoldan. Tako bova ponoči plula po mirnem morju in imela v petek preko dneva dober bočni veter. Torej je potrebno začeti s postopkom clear-out. Danes se je potrebno odjaviti pri gardi national (aka coast guard), jutri pa še na carini in policiji. Komplicirano.

In ko sva na postaji coast guarda, vidim begunce. Očitno so jih zajeli na morju in privlekli sem. Smilijo se mi. Veliko so plačali, da bi lahko začeli delati nekje v EU in preživljali svojo družino doma. Pa jim ni uspelo. Okoli dvajset jih je. Nekateri sedijo, drugi stojijo v hodniku na postaji. Kot kup nesreče so. Naju skrivoma opazujejo, kot da bi bila nekaj posebnega, nekaj za njih nedosegljivega. Žalosten prizor. Uniformirana coastguardovka jih nadere, kot da bi bili živali. In ko ji zmanjka glasu, se na njih zdere še njen kolega v civilu. Midva se samo spogledava. Niti najmanj nama ni jasno, kaj so storili narobe. Kot miške tiho so bili in vsak zase so zrli nekam v daljavo.

Potem grem v trgovino po softdrinke in mleko. Res, da je mleko poceni, ampak je v embalaži, ki je ni možno zapreti. Torej moram kupiti še eno litrsko plastenko vode, da bova pretočila. Mleko itak potrebujeva samo za dodatek v kavo in en liter nama traja dober teden. No, pa je bila skrb odveč. Nimajo niti litrske vode niti mleka (v kakršni koli že embalaži). Na splošno je založenost trgovin slaba in hrana sploh ni poceni. Dražje je kot v Turčiji in roba je slabša. V Turčiji se je dobilo vse, tudi precej stvari, ki jih v Sloveniji ne vidim. Tukaj imajo pa čips in piškote v nešteti oblikah, potem se pa hitro neha.

Sredi dneva si greva ogledat ribat, utrdbo iz časov arabskega osvajanja Magreba. Lepo je restavrirana in od zunaj deluje fascinantno. Ko vstopiš, je pa vse skupaj kr'neki. Malo se hodi sem, malo tja, brez prave logike in brez kažipotov. Velikokrat se je potrebno vrniti iz slepe poti. Na koncu splezam še na vrh stolpa. In to je tudi vse. Ok, ker imava čas in se je potrebno malo sprehajati, je to tudi v redu, sicer ne bi bilo pa nič narobe, če bi ta kulturni izlet preskočila.

Večerja je pri Chez Mala skupaj s posadko Mr. Oka. Mukaddes je pripravila nekaj res odličnih predjedi, Vesna pa nadaljevanje. Šrimpke za Tuncela, pa smo jih vsi jedli. Morskega psa za ostale tri, ki ga je jedel tudi Tuncel. Morski pes ni ravno običajno na jedilniku in ga je Vesna, da bi se izognila neljubim presenečenjem, že včeraj dala v tri različne marinade (začinjeno olje, limonina omaka in mleko). Danes je to samo še spekla. Prvovrstno! Bilo ga je pa toliko, da bova nekaj časa spet jedla ribjo pašteto za zajtrk...

znotraj ribata

ribat Monastir

pokopališče

v ozadju marina

vstop v luko Monastir

obzidje zelo renovirano

okolica ribata ...

z vrha zglada okoli ribata vse lepo ... so pa pločniki razbiti, polno smeti ...

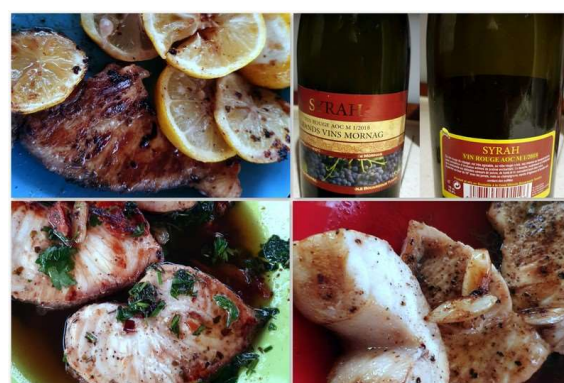
kar nekaj domačino se pride skopati....potem pa v mokrih oblekah naokoli hodijo;na plaži ni tuša niti preoblačilnice

Tone na vrhu stolpa v ribatu Monastirja

namočila noge v Tunizijsko morje...zelo toplo 26C

pečen morski pes,prej v 3 različnih marinadah, priloga maslen krompir,mediterantska omaka; tunizijsko vino dobro; Mukaddes ena predjed: pečeni feferoni z jogurtom

in česnom=za mene čista 5ka ...super ! druga pa blitva s papriko ipd., tudi odlična

5. oktober 2023, četrtek

Monastir, Tunizija

Mukaddes naju za zajtrk razveseli z doma pečenimi miškami. Potem se spraviva na čiščenje barke in podobna opravila in se okoli poldne odpraviva na sprehod. Jasno, sprehod do tržnice. Izogneva se poti preko medine, da nama ni potrebno pred vsakimi vrati poslušati tisti osovraženi »maj-frend« in spotoma ob cesti pojeva še nekaj tunizijskih posebnosti. Brik in frikase. Ni ravno po dieti, je pa dobro.

Marina z oglaševano ceno 11 evrov na dan stane na koncu z vsemi taksami in pribitki za energijo 15 evrov. Ni drago, ni pa tako poceni, kot se znajo jadralci pohvaliti. Na splošno Tunizija ni tako poceni, kot je bil Egipt. Ali pa je morda kupna moč nas iz EU že toliko padla zaradi financiranja vojne v bližini, kdo ve? Kakorkoli, glede na to, da sva prišla po gorivo in ga tudi dobila po sindikalni ceni, lahko na veliko trošiva, pa bo vse skupaj še vedno poceni.

Popoldan se sprehodiva do imigracionistov in carinikov in pridobiva še zadnje štampilje, da se lahko odveževa in izplujeva. Da bova res odšla, preverja pet uradnikov (nimam pojma kaj vse predstavljajo). Počakajo na pomolu pred Malo, da se prepričajo, da se bova res odvezala. Izpluti pomaga marinero na dingiju, ki naju izvleče okoli makrameja mooringov v res ozkem prehodu med pontoni. Še z Mr. Oka si pomahamo v slovo in izplujeva v prihajajočo noč.

za zajtrk dobiva od Mukaddes miške pečene v airfry, odlične; na fotki jih že nekaj manjka :)

brik-tunizijski prigrizek, različne variante polnila; ta je imel pretlačen krompir z začimbami, hariso in celo jajce zavito v testo in ocvrto; super ! stane pa 0,40€

fricase - po slovensko miške

miško prerežejo na pol in ima različna polnila; jaz sem vzela pekoče pečene feferone in kuhano jajce; lahko bi še dodala šunko, sir, hariso ipd ... nasitno, dobro, cena ista kot za brik ; vse to je seveda street food

omega jajca ?

sem že skoraj kupila za popotnico kaktuse, pa prvega, ki sem ga zagrabila, sem dobila par bodic v prst ...

pet uradnikov se je postavilo pred barko, čakajoč, da res izplujeva - al kdo bi vedel čemu to služi ?

Tuncel in Mukaddes sta se tudi prišla posloviti in naju pofilmati

no, pa gremo ... nasvidenje Monastir

Monastir marina je skoraj polna

mislím, da ni več prostih mest za zimovanje

mesto Monastir

6. oktober 2023, petek

Tunizija - Italija

Cel dan in celo noč plujeva. Pravzaprav celo noč in cel dan. Prav veliko se nama ne dogaja. Ribolov je prepovedan. Jeva pašteto iz tunizijskega morskega psa. Orange SIM sva skurila za prenos filmov in dopoldan preklopiva nazaj na Starlink.

Sinoči je bil nekaj utr dober bočni veter, potem se je obrnil točno v nos in sva nekaj ur z motorjem nabijala v val, od pol noči dalje pa je spet v redu smer. Ves čas je sicer bolj kot ne orca, a taka plovba pri 3 Bf vetra, ki piha z obale, ni utrudljiva. Le okoli Bon Capa je spet točno v nos in napredujeva, zelo počasi. Nekaj časa, ko jadranje zaupam mašini in grem spat, celo z -2,5 vozla. Z obratom in preklopom iz vetrnega v magnetni režim ga naučim, kakšno smer je treba držati in potem je spet v redu.

Hitrost je nizka. Dobro tono je Mala težja, kot si jo je zamislil Justin in sedaj so polni vsi tanki (in vsi kanistri). Pri 2-3 Bf se to pač pozna. Jutri še ne bova na cilju, ki sva si ga zamislila. Carloforte na otočku San Pietro. Bova pa kje na Sardiniji prespala in v nedeljo nadaljevala pot. Ponoči v tisto lukó res ni prijetno vpluti. Slalom med plitvinami in čermi ni nekaj kar si želim početi v temni noči.

Bon Cap

špička Tunizije

lahko bi šli hitreje

tunizijskih ribičev koliko hočeš ponoči jih je bilo ogromno

pa še nekaj fotk iz Tunizije: krompir v obliki črke V

bogate dateljnove palme

pokopališče

marinski kompleks

7. oktober 2023, sobota

Tunizija - Sardinija, Cala Perdalonga

Ladij je na tem delu morja veliko. Ko sva prečkala traffic separation zone, je na collision course z Malo kazalo 5 vektorjev hkrati. Treba je bilo previdno cikcakati, da sva se izognila vsem ladjam. Manj gužve je bilo kasneje, a je bilo vseeno še vedno potrebno trikrat skreniti s collision coursa. Jasno, nikoli nisva imela prednosti in manevre izogibanja sva morala početi midva.

Veter je zvečer šel spat skupaj s soncem. V prvi polovici noči sva sicer imela 2 Bf, ampak točno iz smeri Sardinije, kasneje pa še tega ni bilo več, Tudi danes je bil cel dan brezvetrje. Morje kot olje. Šele nekaj milj pred Sardinijo se je pokazalo slabih 2 Bf (4-5 vozlov) od zadaj, kar ne moreva uporabiti.

Priropotava v zaliv Perda Longa, ki ga poznam že od prej. Takoj sledi skok v turkizno morje. Vesna želi dokaz o temperaturi morja na termometru. Nezaupljiva je in ne verjame na besedo, da ima morje oktobra še vedno 25 stopinj. Odpravi se pod vodo in je ni iz morja skoraj dve uri. Kar se tiče morske flore in favne je razočarana. A je bila vseeno prijetno presenečena. V dveh urah pod vodo ne vidi niti ene smeti! Smo še vedno v Mediteranu?

pekoče paprike so mi danes dale vetra:tako močno pekoči,da me je napadel kašelj,solze so mi tekle in le z masko na obrazu in očali sem lahko zaključila čiščenje in peko ter jih vložila v kozarčke

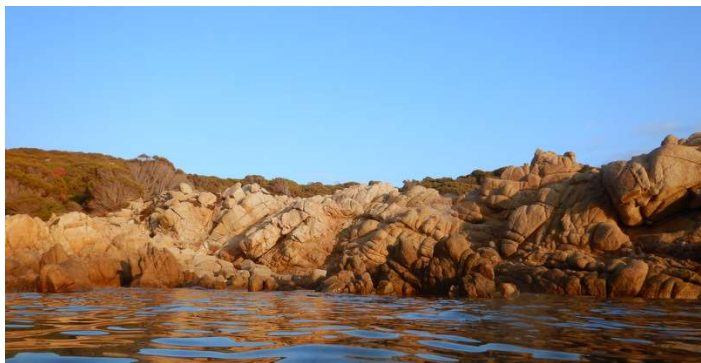
07.10. smo, pa še vedno toliko bark na sidrišču

pod vodo pa nisem našla niti ene smeti(steklenice,konzerve piv,- gume)...saj ni čudno, še pometli in pomili so

pod vodo pa zelo skromno

iz vode sem šla skoraj ob sončnem zahodu

morje toplo, le sonca ni bilo več

pa še zadnja fotka pred nočjo iz vode

lahko noč iz Sardinije

8. oktober 2023, nedelja

Italija - Španija

Spala sva na jezeru, le da je bila voda turkizna in ni smrdela po žabah. Počasi se po zajtrku odpraviva v Carloforte na clear-in v Evropsko unijo. Tako, kot tudi ostali naši sosedje. Ampak. Pol milje od sidrišča naletiva na veter. Ok, vetrič. 2 Bf polkrma. No, pa dajmo jadрати. Lepo počasi napredujema in tako lepo je, da je škoda zaviti v marino. Odločiva se, da se bova Unijo prijavila v Španiji. Čez tri dni bova tam.

Veter popoldan pade na 1 Bf in s tremi vozli vetra v bok se Mala premika le čisto malo hitreje, kot piha. In ko veter povsem ugasne, prižgeva motor. Do mraka tako brenčimo v smeri Balearov.

Država me razveseli z novim obrazcem pri plačah (kje drugje pa, kot pri plačah!). Vse skupaj je popolnoma nedorečeno in nedomišljeno, približno tako, kot je bilo pri covidu. Obup, tale naša birokracija. Nekaj naredim, ostalo pustim za jutri. Itak bom imel časa na pretek in če bo Starlink delal, tudi neta na pretek.

In ko smo že pri Starlinku, preklapljanje med paketom, ki velja v teritorialnih vodah in tistim izven njih je obupno kaotično. Anteno in router se upravlja preko aplikacije, preklop v opt-in priority data paket pa ne. Ta gre preko weba, ki pa me ves čas nagovarja, naj raje uporabljam aplikacijo, ker je (kao) boljša, hmmm... Zadeve imajo očitno še v razvoju in so trenutno malo buggy. Me pa vse skupaj naredi malo živčnega. To ni kot roštilj, kjer obstaja redundanca (v lockerju je spakiran še čisto nov) in plan B (na plinskem štedilniku se tudi kaj da speči) ter celo plan C (generator in indukcijska plošča).

pa še jutranji pogled na stolp v Cali Perdalonga

sidrišče Cala Perdalonga

sosednji zaliv

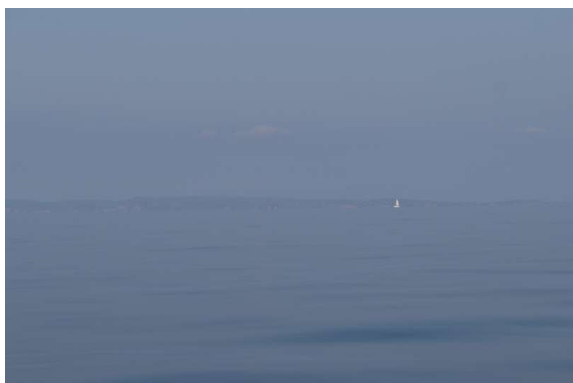
... pa gremo z vetrom ...

... mimo stolpa ...

nepričakovan obisk med plovbo sredi morja ... kačji pastir priletel v kokpit in se je kar namučil, da je našel pot nazaj na odprto

.... morje kot olje ... pogled na Carloforte v ozadju, tam daleč ...

... na odprtem ... ladij skoraj ni več , ostajava sama ...

9. oktober 2023, ponedeljek

Italija - Španija

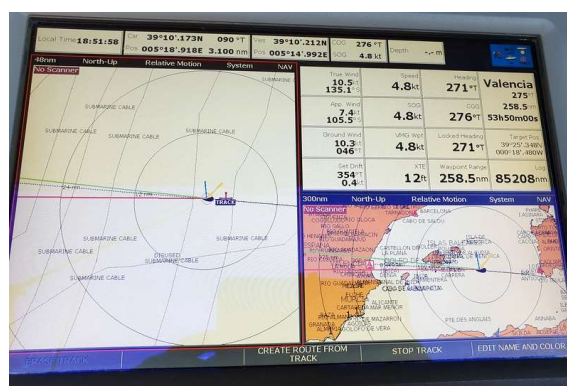
Vesna je včeraj uradno dovolila ribolov. Rekla je: "jutri". In sedaj nisem čisto prepričan, ali je včerajšnji "jutri" že "danes" ali je še vedno "jutri". Kakorkoli, odločil sem se preslišati "jutri" in razumeti to kot "danes". Ampak. Potem sem pa pozabil. Leta so naredila svoje s spominom, ni kaj. Po klepetu z znancem, ki me je spomnil na ribolov, sem si rekel: juh... takoj, ko neham govoriti, spustim vabo v morje. In sem pozabil. Pa sem se spet spomnil malo pred mrakom, ko pa namenoma tega nisem storil, ker potem bi bilo potrebno pa čez urico vabo ven vleči. To se mi pa tudi ne ljubi. In tako je ribolov prestavljen na "jutri"...

Ponoči je bilo malo sapice, dovolj, da smo se premikali 3-4 vozle, zjutraj se je obrnila na čisto krmo in z 2 Bf padla na 1 Bf (kasneje se je sicer veter dvignil nazaj na 2 Bf, ampak s 4-5 vozli v rit res nimava kaj početi. Motorirava. Že od včeraj dopoldan nisem videl nobene ladje. Niti jaz, niti instrumenti, ki imajo ostrejše in mlajše oči od mene. Na morju vlada nirvana.

Zato delava. Država je spet poskrbela za nov obrazec pri plačah in sedaj je idealna prilika, da to naredim. Mir imam in internet. In, roko na srce, nimam kaj bolj pametnega za početi. Vesna je naredila že kar nekaj dedevejev, ki jih mora oddati do konca meseca, tako da bova oba čez dva dneva v Španiji razbremenjena službenih opravil. Teoretično.

danes za kočerjo svinjska ribica s panceto, zelenjavo in belim vinomtreba počasi sprazniti zmrzovalnik

misliš kako blizu je skočiti iz Sardinije do Španije, pa se kar vleče ... žive duše ni na morju; na barki samo midva, še muhe ni nobene

...in še en lep sončni zahod

10. oktober 2023, torek

Italija - Španija

Smer Valencia pomeni veter točno v krmo. Zavijeva malo s poti in vključim vetrni avtopilot. In grem spat. Ob dveh zjutraj v 2 Bf plujeva proti Barceloni. Hmmm... Ni druge, kot da Yanmar spet malo zabrni. Potem je smer prava. No, smer je na jugovzhodno špičko Malorke, preko otoka jadrnica pač ne zmore pluti.

Pa gledava, kam bi se spravila v Valenciji. Več marin je v mestu in še nekaj v okolici, Vendar, ko bereva ocene, naju počasi mineva. Vsi, ampak res skoraj vsi, komentarji so porazni. Saj vem, da so ljudje tečni in da če ni vse kot v pravljici, je vse zanič. Ampak, da so si pri tem tako enotni, je pa redkost. Potem mora že biti kaj na tem, si rečeva in iščeva plan C (plan A je bil Carloforte v Italiji). Si Valencije pač ne bova ogledala, ali pa si jo bova kdaj drugič po možnosti ne z barko.

Usmeriva se južno od Formentere proti Aguadulce. Plan D. Srečo je marino pohvalil in tudi komentarji na netu so vsi po vrsti dobri. Ampak. Nekaj milj od na plujejo znanci s Samosa, oni so namenjeni v Santa Polo. Mogoče se pa plan D spremeni v plan E, kdo ve?

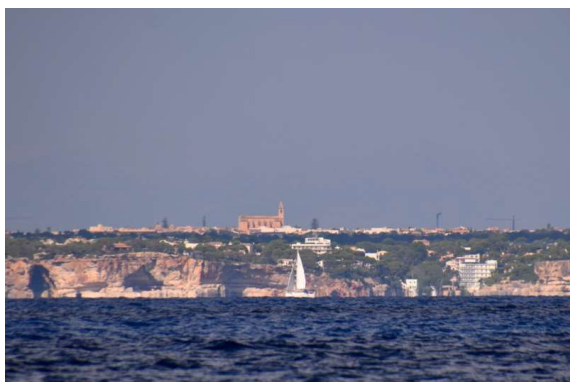
Sicer pa se danes (spet) nič ne dogaja. Ladij na tem delu morja ni. Okoli Malorce pa je še vedno precej pleasure crafta, večinoma jadrnic. Ribe sem do narodnega parka okoli Cabrere lovil in nič ujel. Saj tudi v narodnem parku ne bi nič ujel. Razen kazni, če bi srečal rangerje...

dvigovanje španske zastave

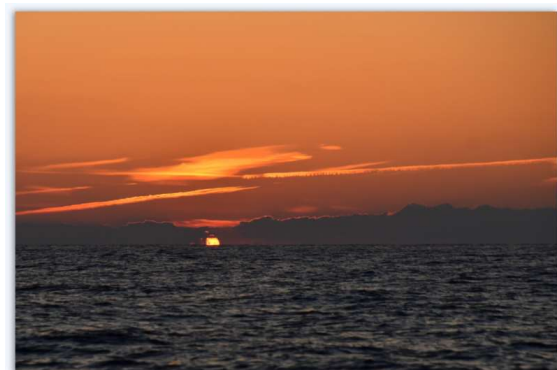
prvi pogledi na Majorko

pri Majorki veliko jadrnic in klifasta obala

danes za kočerjo chili con carne brez koruze

sredi morja drugega ni videti.... je pa lepo občudovati vsak večer sončni zahod

11. oktober 2023, sreda

Italija - Španija

Veter je še vedno šibak in povsem krmni. Motorirava. Dopoldan dohitiva Summertime II z Bertom in Britto na krovu. Malo poklepetamo in nadaljujemo vsak svojo pot. Ona dva sta Santa Polo spremenila v Cartagena, midva vztrajava pri Aguadulce. Vsaj za enkrat še. Prišla bi rada čim bolj na jug, od sobote dalje imava napovedane zahodne vetrove in slabo vreme. To bova morala nekje prevedriti, proti vetru (in predvsem valu!) ne bi rad plul. Summertime II gre iz Cartagene v Almerimar barvat podvoze. Blizu bomo in morda se še kje srečamo.

Ladijskega prometa ni, ribičev je silno malo, jadrnic pa kar nekaj. Vsi plujemo proti zahodu. Eksodos iz Sredozemskega morja se počasi začinja, čeprav je vreme še zelo poletno. V salonu je 30 stopinj, v kokpitu je skoraj nujno biti "do pojasa gol" in šele proti jutru se toliko shladi, da paše obleči flis (ostajajo pa kratke hlače ter bose noge, seveda).

V marini nama niso odgovorili na nekaj mailov, po telefonu pa rekli, da bodo vse napisali na mail. Jasno, da niso. Španci. Še dobro, da je v marini Srečo, da se je sprehodil do recepcije in nama razložil situacijo: prostor imajo, marinero je v službi 24/7. Torej lahko prideva tudi ponoči. Manjana...

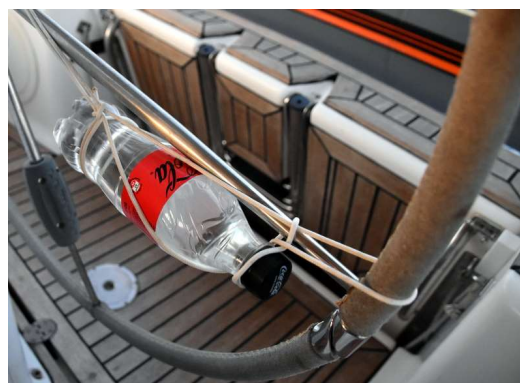
danes smo dohiteli Summertime II; barčica je bila privezana na Samosu zraven nas; simpatičen par, Nizozemec in Nemka

... verjetno se kmalu spet srečamo ..

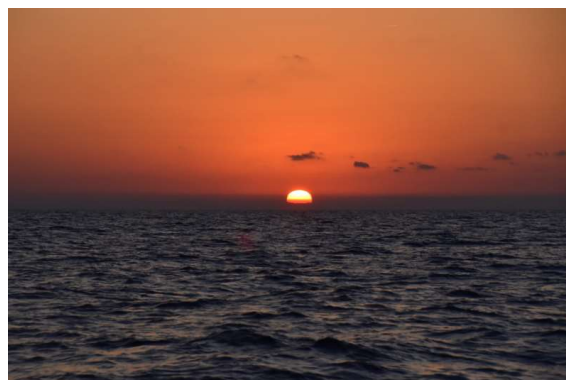
... počasi, počasi napredujemo proti jugu Španije

če ti krmilo moteče škriplje, zadevo takole saniraš

danés za kočérjo pa testeninska solata in polpeti s panceto; malce nerodno kuhati, ker nas svaljka levo desno, pa še vroče, 30C je v kuhinji...

lahko noč

12. oktober 2023, četrtek

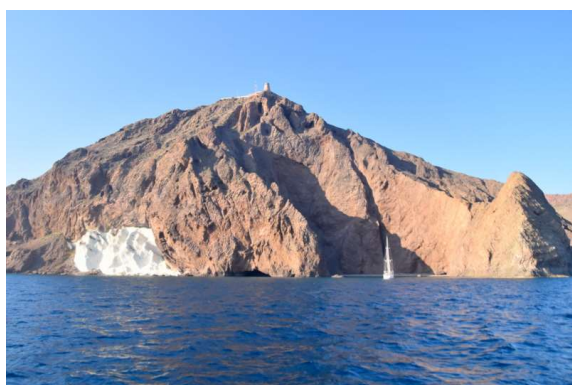
Italija - Cabo de Gata, Španija

Ponoči prideva v prometni ladijski koridor in spet je treba cikcakati. Pa to niti ni tako hudo. Pomembneje je, da so mene zagrabili ledvični kamni. To boli! Vesna gre ob dveh ponoči spati, jaz pa ob pomoči protibolečinskih zdravil, komaj držim odprte oči. Ta zdravila uspavajo. Naporna noč! In hrupna.

In hrupen je tudi dan. In zame boleč. Ker sem malo omotičen, imam nastavljen AIS alarm. Ta pa piska in piska. In piska. Plujemo v skupini jadrnic (deset jih naštejemo na razdalji nekaj milj), vsi v smeti proti zahodu. Vsi izkoriščamo vremensko okno. In vsi plujemo s približno enako hitrostjo. In (skoraj) vsi imamo AIS. Jasno, da so collision coursi sila pogosti. Zoprno!

Cilj Aguadulce zamenjava za cilj Cabo de Gata (kateri plan je že to?). Roadstead, a v nocojšnji noči brez vala in vetra bo čisto v redu. Itak pa v marino ne prideva pred deseto zvečer in po tednu dni na morju bi se samo zavalila v posteljo. To lahko pa tudi tukaj.

Mene bolečine ne minejo. Potrebno se bo pozdraviti. Spasmex in Doreta ter še nekaj takih zadev v cocktailu ne pomagajo. Litrski Haxe ima takojšni učinek. Potem je na vrsti pisanje dnevnika in ko je to pod streho, se zdravim dalje. Danskega piva sicer nimam več, imam pa še kar nekaj grških piksen. Najprej zdravje, potem pa vse ostalo!

mini zaliv za eno jadrnico - Cabo de Gata

obala kot luna

včasih je bil le svetilnik, sedaj pa toliko anten

pa še s te strani Cabo de Gata

midva sva se sidrala malo naprej pred vasico La Fabriquilla

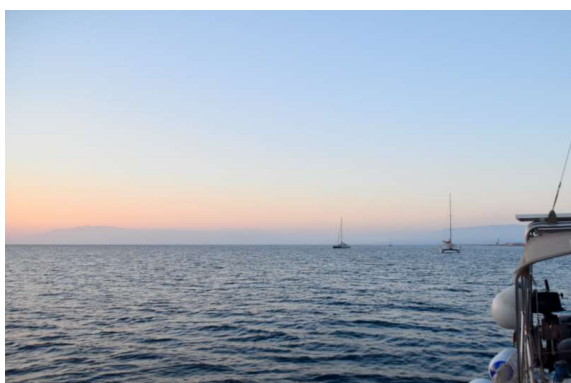
La Fabriquilla, turistična vasica

La Fabriquilla, čeprav že večer, jih je še veliko na plaži

jug Španije je za avtodomarje pozimi zanimiva in kot kaže kar oblegana; le kako je šele poleti ?

pred nočjo se nas je v tem zalivu kar nekaj plovil nabralo....

še vedno imamo sonce ...

13. oktober 2023, petek

Cabo de Gata - Aguadulce, Španija

Dolgo spiva, ob desetih se šele odsidrava in čez tri ure sva privezana na welcome docku marine Aguadulce. Po pol ure trajajoči prijavi, kjer receptorka v perfektni angleščini Vesni razloži vse o okolici, vključno z dohtarji, mehaniki in policaji, sva privezana na pomolu, kjer bova ostala nekaj dni. Ob štirih popoldan nama teta tudi organizira zmenek s policaji, da narediva vstop v EU iz Tunizije.

Že receptorka ni točno razumela, zakaj bi midva rada šla preko meje, policaj pa še manj. Pa od kod, da sva prišla? Iz Tunizije. Kako iz Tunizije, pa sploh vesta, kje je Tunizija. Ja, veva, samo midva sva z barko. A je z barko kaj narobe? Ne, lepo naju je pripeljala. Ampak, zakaj sta potem tukaj? Ker bi se rada prijavi na mejnem prehodu. Aha! Pa imata potna lista? Ne, imava pa osebni izkaznici. Pa jih gleda in se čudi, vzame telefon in ju pofotka. Potem nekaj prav pametno dela z računalnikom (če ni igral tetrisa, nič nočem) in po minutki izdahne, da je vse okej. In nama pokliče taksi.

Taksi do urgence. V Španijo sva prišla kupit vino, končala pa na urgenci. Narobe svet! Mene bolečina nič ne mine in že nekaj sto metrov do policije (razlika do deset-ali-toliko kilometrov je bila narejena z busom) je bilo pravo mučenje. Še dobro, da se ni oglasil zavod proti mučenju živali. Prav po živalsko sem se mučil mučil.

Urgenca je v univerzitetni kliniki. To z drugimi besedami pomeni, da delajo stažisti. In osebje odlično obvlada en tuj jezik. Španščino. Še dobro, da so najini telefoni bolj pametni in poleg španščine govorijo še kaj drugega. V jezikovno bariero naletiva že v sprejemnici. In hočejo zdravstveno kartico. Jasno, da nam, evropske niso izdali preden sva odšla iz Slovenije, ker je veljala še lanska. In so ju potem poslali na domač naslov. Še dobro, da imava vnuka, ki se je odpeljal tja in kartici pofotkal in vibriral na najine telefone. Tukaj sva to samo forwardirala na WhatsApp številko, ki je že kar natisnjena na sprejemnem listu. In pregled je bil tako plačan. To je bilo presenetljivo dobro.

Ostalo pa je tako, kot v našem UKC, le efektivnost je nižja. Pet ur sva tam bivakirala. In ves čas opazovala na televizorju, kdaj se bo pojavila koda A5R6 (tega si nisva zapomnila do konca in sva ves čas preverjala na listku) in bova lahko odšla nekam, ker je bilo tam napisano (v španščini). So pa vsi neskončno prijazni in se trudijo pomagati (v španščini).

Ultrazvoka na urgenci nimajo, imajo pa rentgen. In naredijo fotko mojega trebuha. Zdravnica meni, da se na tej rentgenski sliki kamni ne vidijo. Ampak ni čisto prepričana. In me vpraša, kako naj bi izgledali? Kot bele lise, mar ne? Jah..., ja, kot bele lise. In belih lis na rentgenski sliki ni. Tudi na krvni in urinski sliki videla, da je z mojima ledvicama vse v redu.

Ampak, mene še vedno boli! Nekako se vsi trije (Vesna ves čas pomaga pri pogovorih - več rok več ve) spogajamo, da je najbrž vnet živec. Ampak, nima smisla, da hodim k nevrologu, ker bom na vrsti čez 4 mesece. Privatni so pa predragi za to kar nudijo.

Hmmm... Mene boli, kaj pa to? A to nič ne šteje? Šteje, šteje, ampak to bomo hitro rešili, je strumna mladinka. Najprej dobim intravenozno nekaj proti bolečinam in potem še recept za "ornk močna" zdravila. Proti bolečinam, jasno. Za pet dni. Če bo potem še bolelo, se pa znajdi, še doda med vrsticami. Ah, ja... in kje je že strašno zanič naše zdravstvo?

Nekaj je pa vseeno bilo pozitivnega na tem izletu v Almerio. Končno sva v deželi, ki je urejena in ni strahu, da bi bil sredi pločnika na promenadi odprt in neoznačen šaht, kjer si, če stopiš vanj, v najboljšem primeru zlomiš nogo, v najslabšem pa vrat. V vseh letošnjih državah je bilo precej bolj umazano in neurejeno. Morda je bila Malta tudi tako čista, urejena pa sigurno ne. To, da imajo taksiji taksimetre in so plačljivi s kartico, pove veliko.

marina Aguadulce ima 750 privezov

cena priveza zelo ugodna, v sami marini zelo veliko lokalov s hrano, pijačo, trgovin

v Almeriji imajo več bolnic/urgenc; midva sva šla v največjo; ob prihodu dobiš trakec s svojimi podatki

do RTG prideš hitro, za UZ in magnetno pa so menda (državna bolnica) čakalne dobe (tako kot v SLO); menda na nevrologa čakaš 4 mesece.... pa se v SLO pritožujemo nad čakalnimi dobami, tukaj je isto ...

14. oktober 2023, sobota

Aguadulce, Španija

Še vedno me boli k' svina (le zakaj ljudski govor tako lepo živalco meša s tako ostudno bolečino?). Tablete ne pomagajo in ne pomaga niti zdravljenje z edinim zveličavnim zdravilom proti ledvičnim kamnom (pivo v majhnih količinah je škodljivo, v velikih pa zdravilno). No, pa tudi preiskave so pokazale, da je z mojo levo ledvico vse v redu. Tako je sum padel na išijas. Simptomi sicer niso čisto pravi, so pa blizu. Vsaj tisti del simptomov, ki govori o bolečini.

Vesna gre na ogled okolice (beri: trgovin), jaz počivam. Ampak. Najprej mora priti s pomola na obalo. Dostop do bark je urejen na zanimiv način. Pomol je ograjen s tako močno ograjo, da niti teroristi ne morejo skozi. Vendar, je tu trik, ki jim to lahko omogoči. Nad vrati v tej ograji je velika tabla, kjer lepo piše, da je potrebno s telefonom poklicati na neko telefonsko številko in vrata se bodo odprla. Nekaj podobnega so patentirali že slavni Ali Baba in njegovi razbojniki. In tako tudi je! Do pomola ima potemtakem dostop vsak, ki ima telefon in ne le tisti, ki pozna skrivno kodo. Hmmm... Še bolj čudno je, da je tudi izhod iz pomola narejen na enak način. Kaj pa, če ti crkne baterija na telefonu in bi rad s pomola zbežal pred požarom? Nekaj tu ne špila.

Danes sta priplula Bert in Britta in popoldan se dobimo na pijački. Za mene je alkohol tokrat v precej omejenem obsegu. Bolečina med sto metrov dolgim sprehodom do kafiča je huda, sedenje v redu in povratek spet naporen. Ni, da bi rekel, da je tako življenje prijetno. Pa tako sem planiral, kako bom v teh dneh hodil naokoli.

Kakorkoli, med prijetnim klepetom se ulije dež. Prvi dež po medikanu pred več kot mesecem dni. Pravi tropski naliv. Le zakaj sem torej včeraj ob vseh bolečinah desaliniziral barko?

nad marino se dviguje visok strm hrib

ampak za strm hrib ni ovire, da ne bi zgradili bloke

s Srečom smo se zgrešili za en dan, njegova kraljična varno privezana na sosednjem pomolu

t.i. center mesta Agudulce (cca 20.000 prebivalcev)

v Consumu bogato založena ribarnica z divjimi ribami, sprejemljivimi cenami

nisem mogla verjeti svojim očem: čebulni šampon ostajam brez besed

pršuta kolikor hočeš ...

peščena plaža danes več ali manj sameva, oblačno vreme

pogled na marino iz plaže

medtem, ko smo klepetali z Britto in Bertom se je krepko ulilo

15. oktober 2023, nedelja

Aguadulce, Španija

Bolečina ne jenja. Poleg predpisanih zdravil vzamem še nekaj protibolečinskih. Na šverc. Ampak, če sedim ali ležim, me ne boli. Torej ležim in delam.

Vendar to ne more trajati v nedogled, zato se popoldan odpraviva na krajši sprehod, na ekskurzijo v bližnje oštarije. Več kot nekaj sto metrov hoje v enem šusu ne zmorem. Tri lokale preveriva. Prva dva za pijačko in zadnjega za hrano. Vendar je ne dobiva. Tople hrane, namreč. Samo hladne tapase imajo, cene so sindikalne. Tudi v redu.

Pridružita se nama še Britta in Bert. Skupaj preklepetamo večer. Včerjašnji obisk birtije je bil na račun Summertime II, današnji gre na račun Male. Dobro sva to izbrala. Oštarijska posadka je namreč malo zmedena. Ko jih čakamo, da nam nosijo naročeno, smo sitni, ko pa na koncu prinesejo račun, ki je pol manjši, od pričakovanega, se mi sploh ne zdijo več tako slaba posadka.

Še tabletki proti bolečinam in počitek. Jutri moram zgodaj vstati, ob osmih zjutraj sem zmenjen v marinski čendleriji. Za primerjavo, sonce vstaja ob 8:16.

danes sem si za kosilo naredila školjke - caje lunge, ne poznam slovenskega imena

krepro zalite z malvazijo, česnom in čilijem ter poprom; ta vrsta školjk mi je odlična

nekatera španska piva so zelo močna; okus: meni pregrenak

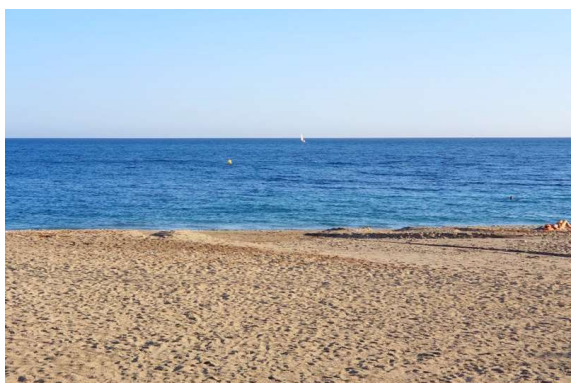
zraven vino tinto pa pašejo tapasi: hobotnica v solati, krompirjeva solata z inčuni

danes čudovit sončen, topel dan in ker je nedelja tudi več kopalcev

fantje odigrali odbojko

plaža vsak dan počiščena

ni mi jasno kako palme pridejo do vode, razen, če je ta mateiral s katerim je zasuta, porozen?

16. oktober 2023, ponedeljek

Aguadulce, Španija

Ob osmih sem pri mehanikih v pisarni in čez deset minut so na Mali V saildrivu je voda in to pomeni, da mora Mala na suho. In da bo to draga zabava, sic. Pa se malo menimo z mojstri okoli procedure. Vsaj na prvi pogled so bolj zaupanja vredni, kot grški. Še posebej bolj, kot mojster Vangelis s Kosa, ki se mi zdi, da je s svojim načinom popravila (s kladivom) kriv za tale kažin. Upam samo, da bo dovolj zamenjati semeringe in da ni še kaj drugega zdrobil.

Se pa gospodje tukaj ne lotijo barke, če ni na škljocnih. Torej sta na sporedu dve operaciji: dvig in spust. Na srečo je ta zabava tukaj trikrat cenejša, kot na Samosu. Pa gremo tako ob enih ven. Samo travel lift operater in še en pomagač sta dovolj. Morda je tudi to razlog za nizko ceno, drugje je bilo precej več pomočnikov. In namesto sofisticiranih stojal, postavijo barke kar na lesene koze z naklonom. Jah...

Potem pa sprehod v hotel. Naporen sprehod za moj ranjeni živec. Na koncu je noga že fino mravljinčasta, kljub pogostim sedečim pavzam. Lep dvosobni apartma s kuhinjsko nišo in kopalnico v centru mesteca stane 49 evrov. Ugodno, glede na to, kaj nudi. To so bistveno bolj turške, kot grške cene. Da slovenskih sploh ne omenjam.

Komaj sem se privlekel v sobo in nikamor se mi ne ljubi. Vesna gre na kosilo, pa ga ne dobi. Tapas-time. Meni prinese nekaj narejenega in to pogrejem v mikrovalovki. Ni ravno, da bi se hvalil. Če pa pomislim, da bi moral do oštarije hoditi, sem hitro potolažen. Med tem naredil dopolnila programa, ki bodo aktualna šele januarja. Vem, da je to abotno početje, ker se bo FURS vmes spomnil še veliko sprememb, a sedaj imam ravno čas.

Pred mrakom (pred osmo zvečer, torej) se skupaj odpraviva v bližnji kafič. Tako bližnji, da sva v polni moči priključena na hotelski net. Ampak. Spet doživiva šok. Za tri velike pive, dva velika kozarca vina in tapase sva plačala 14 evrov. Polovična grška cena.

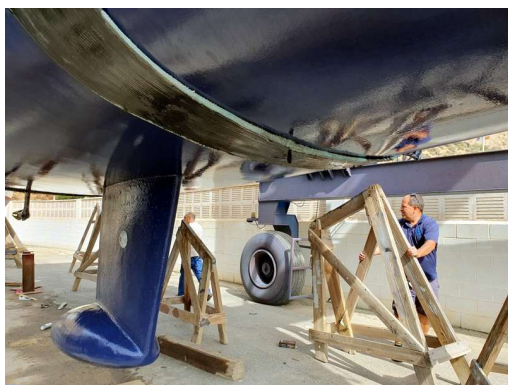
Ampak, najini pogledi so usmerjeni v prihodnost. Jutri morava biti ob osmih zjutraj na 1,3 km oddaljeni Mali. No, imava pa telefonsko številko taksista. Z odličnim poznavanjem španščine...

marina Agudulce

samo dva zaposlena delata pri dvigu barke

tudi lesene podstavke uredita samo dva zaposlena

tapasi: zavitek s tuno(empanada) in paradižnikom; ocvrte kozice, ocvrti jajčevci (vse troje poprečno);

17. oktober 2023, torek

Agudulce, Španija

Ob osmih zjutraj je mehanik na Mali. Obetavno. Ampak. Hiter je kot blisk. Po eni uri ugotovi, da bo zamenjal olje in bo problem verjetno rešen. Hej! A si s hruške padel, ali kaj? In zato smo dali barko na škljocne? Pa je malo debate (v španščini) in potem le ugotovi, da je bila moja anamneza verjetno pravilna in se je potrebno lotiti menjalnika. Samo, kaj narediti, ne ve. Pa mu razlagam (z rokami), kako se zadeva razstavi in kako se potem popravi. Jaz, električar razlagam mehaniku, ah ja. Očitno sem slab učitelj, ker se po pol ure usede v avto, odpelje, vrne čez uro in pol in potem je vse skupaj hitro narejeno. Očitno je šel na YouTube pogledat, kaj je potrebno narediti.

Ok, menjalnik je opoldne končno zunaj. Pokažem mu, kje ga je poškodoval Vangelis s Kosa. Olje je zažgano, konus črn, klavice zbrušeno. Tisti kljukec od Vangelisa mi je res dobro uničil zadevo. Upam, da ni še kaj drugega zdrobil. Bolj in bolj mi je žal, da v Turčiji ni bilo časa, da bi mi zadevo uredili njihovi mojstri. Kakorkoli, za danes je Španec končal (Yanmar predvideva za ta del popravila pol ure). Dam mu rezervne dele in z njimi odide v delavnico. Kako se bo to nadaljevalo, me kar močno skrbi.

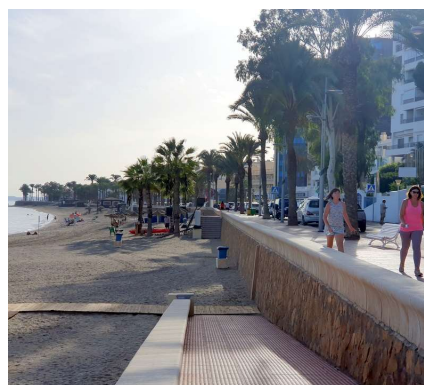
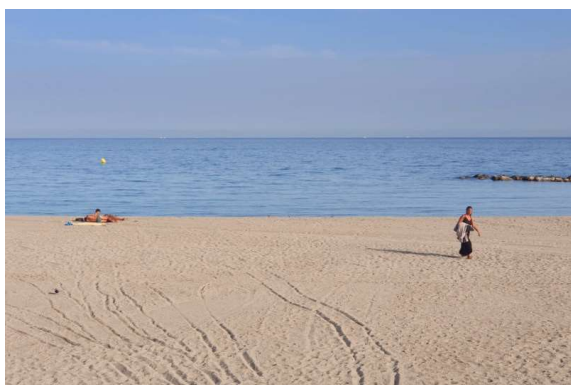
Z Vesno potem zavijeva na kavico, pa na kosilo in po (za mene silno bolečem) sprehodu še na pijačko na lepo urejeni in v posezoni skoraj prazni rivi. Dan je lep, topel, sončen, brez vetra. Zadnji tak dan v tem tednu. V naslednjih dne se nam obeta precej bolj vetrovno vreme z vetrom do 50 vozlov in valovi preko 4 m na odprtem morju. Konec tedna se bo ohladilo na dobrih 20 stopinj. Tudi, če bo mojster končno popravil zadevo, nisem čisto prepričan, ali bo Mala lahko šla v vodo.

sonce tukaj vstane šele ob 8,20; midva na Mali 8,10 ...

plaža Aguadulce je dolga 1,9 km

povsod so tudi možni dostopi z vozički

sladica flan (poprečno); pijača tinto de verano (vino z limonado); salmajero je hladna neke vrste paradižnikova juha s kruhom, kuhanim jajcem in tukaj tudi pršutom-zelo dobro!; sladica tri čokolade (poprečno)

18. oktober 2023, sreda

Aguadulce, Španija

Včeraj mehanika ni bilo, torej pride danes ob osmih zjutraj. Tako smo dogovorjeni. Midva sva tam, njega ni. Ob devetih ga pokličemo in pride čez dvajset minut. Jasno, da ne pride. Ob dvanajstih ga spet pokličemo in pride čez pet minut. In res pride. Toliko, da pove, da danes ne bo delal, ker nima rezervnega dela. Več bo znanega čez eno uro.

Čez eno uro je res več znanega. In sicer to, da še ne ve, kdaj in kje bo rezervni del dobil. Manjana bo vedel. In če ga imajo v Španiji, bo najprej lahko kaj naredil šele drugi teden. Če ga nimajo, pa drug mesec. Joj, joj, joj... V Turčiji bi moral počakati en dan in bi bilo vse rešeno. Tako pa mi je tisti Vangelis v Grčiji toliko polomil zadevo, da je sedaj potrebno menjati dele, ki so bili prej še dobri.

Da pozabim na vse skupaj in na ceno popravila (ki je sestavljena tudi iz dviga in spusta ter hotelske sobe), se lotim brušenja teaka. Morda ga jutri naoljim. No, in to je bila dobra odločitev. Vsaj trenutno tako kaže. Brez bolečine v križu sem vse skupaj izvedel in potem se celo brez postanka vrnil v hotel, kar je izredni dosežek. Namesto sto ali dvesto metrov, sem v enem kosu in s samo zmernimi bolečinami prehodil več kot kilometer. Mogoče se pa išijas umirja in mi jutri za zajtrk ne bo več potrebno pojesti cocktaila devetih tablet? Mogoče se pa brušenju teaka v novoreku reče fizioterapevtske vaje, kdo ve?

tostadas: z lososom in avokadom

19. oktober 2023, četrtek

Aguadulce, Španija

Začelo je pihati. Kar fino vleče. No, Mala je na škljocnih varno spravljena v kotu boatyarda. Le na novo pobrušen teak bo morda jutri zaprašen in bo potrebno ponoviti vajo. Vsaj noga me potem ne bo bolela. Vse za zdravje!

Kar se tiče našega saildriva, se stvari zapletajo. Hitri so kot blisk. Dopoldne ni bilo nobenega sporočila, opoldne pride mojster z idejo, da bi mi prodal novega. Jasno, da to ne pride v poštev in se začnejo pogajanja. Iz 6.000 evrov sem z mehanikom nekako znižal na 400. To pa seveda šefu ni všeč in jutri je na sporedu nova runda pogajanj. Ah, ja...

Moj išijas je zjutraj spet pokazal zobe in šele ko sem mu zagrozil s tabletami proti bolečinam, je tudi on malo popustil v pogajanjih. Hudič je, ko imam odprti dve fronti. In ker nič ne kaže, da bo saildrive popravljen prej kot v enem tednu, se odpira še tretja fronta. Kaj, ko bi vzela avto in se odpeljala malo naokoli po Španiji? Če me noga ne bi bolela, to ne bi bila tretja fronta, tako pa mi prav nič ne diši invalidsko vandranje. Vesna se pa po drugi strani tukaj že močno dolgočasi. Jutri se odločiva.

Zvečer se sprehodiva po Aguadulce. Spotoma zavijeva v lekarno in kupiva zdravila, ki so pri nas samo na recept. Tukaj tudi, se pa za turiste da narediti izjemo. Cena je simbolična, skoraj ceneje je, kot v Turčiji. Ob povratku naju na cesti pozdravi domačin, kelner v kafiču pri hotelu. Nekaj večerov sva bila na pivcu za zbijanje sladkorja pred spanjem in kot kaže, sva že zabeležena kot stalni stranki. Ampak. Nocoj ne greva. Nocoj ima najin kelner prosti dan. In nocoj testirava špansko vino z oznako crianza. Ta oznaka pomeni, da je vino pol leta zrelo v lesenih sodih. Nekaj različnih buteljk kupiva in vse po vrsti so dobre, boljše od naši primorskih kislic. Cena niha med 1,79 in 2,19 evra na buteljko. Cena je z DDV, v maloprodaji v marketu pod hotelom in brez članskih popustov.

pogled iz hotela

mlado mesto, urejeno, arhitektura podobna po vseh teh novih obmorskih mestih

testiranje vina: levo za moj okus rahlo kisel, desno rahlo suho, boljši okus

20. oktober 2023, petek

Aguadulce, Španija

Novo rundo pogajanj je vodil šef. Ceno je spet zvišal. Ah, ja... Bilo bi ceneje barko prodati in kupiti novo. Oni ne bodo delali, če pri njih ne kupim zlatarsko dragih originalnih rezervnih delov. Jasno, ker imajo tam ogromno maržo. In cena sploh še ni dokončna. Dokončen je le dogovor, da v tem tednu zadeva še ne bo narejena. Kdaj bo, se pa še ne ve. Kje ste Turki, kje?!

Sicer je pa dan minil v službovanju za oba. Popoldan se sicer pogovarjava, da bi bilo fino iti malo na izlet, pa se nobenemu ne ljubi najeti avta. Vesna bi sicer rada šla naokoli, naredi pa nič za to. Meni se nikamor ne ljubi in zato tudi ne naredim nič. Če se bova tako obračala, bova naslednji teden preživela v tem hotelu.

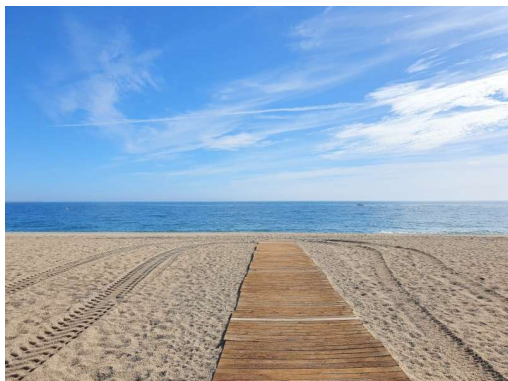
Zvečer bi šel jaz malo na sprehod, pa se Vesni ne da. A-joj! Res sva zaplankana! In pri vsem tem se meni išijas umirja, tako da niti tega izgovora ne bi smelo več biti.

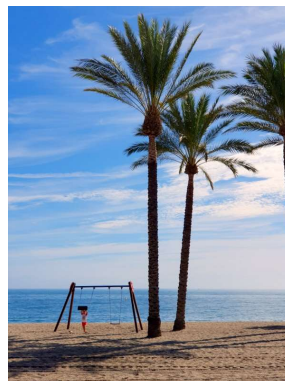
halal hrano je videti večkrat; očitno je kar dosti arabcev na tem koncu ; no, v jamon deželi pa res ne bi jedla kurji ali goveji kebab

gamba cristal: iste velikosti kot simi šrimpji; s tem, da ti niso bili mastni, okusni; in to je tapas po ceni 2€

plaže strojno čistijo, v sezoni vsak dan, sedaj verjetno redkeje

plača Romanilla v Roquetas de mar

chorizo al infierno=klobasa, ki si jo sam spečeš na gorečem olju; malo show-a; in potem pečeno daš v bageto, ta tapas je bil samo 1,5€

gambas al ajillo=pečene kozice s česnom in čilijem v olivnem olju (vsi tapasi so po 2€)

Pulpo Gallega=hobotnica z olivnim oljem, sladko papriko na podlagi kuhanega krompirja (tapas 2€)

Torrezno=pork belly, ocvrta slanina

oreja a la plancha=ocvrta prašičja ušesa; prvič jedla, odlično

Huevos rotos con jamon=pečeno jajce, pršut na posteljici krompirja

cazon en adobo=pečen morski pes mariniran sladka paprika,origano,kumina,česen,lovor,sherry kis in rahlo pomokano;odlično!

bomba carne=mesne kroglice z malce drugačnimi začimbami, okusno

21. oktober 2023, sobota

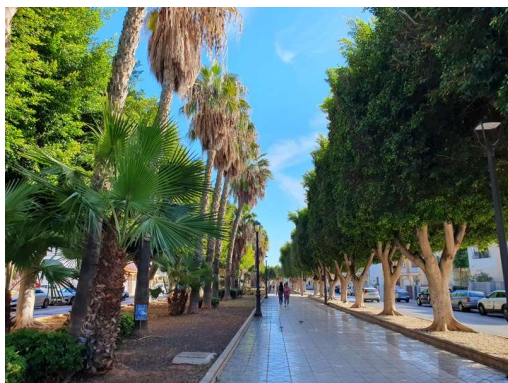
Aguadulce, Španija

Iti ali ne iti naokoli? Nobenemu se ne ljubi špilat tour operaterja. Nimava niti nobene posebne želje po izletnikovanju? Vesna je utrujena od službovanja prejšnje dni, jaz od išijasa. Pri meni je sicer vsak dan bolje, a še daleč ni za živeti brez konkretne doze protibolečinskih tablet.

Po zajtrku in kavici se odločiva, da (vsaj danes) še ne greva nikamor. Vsaj ne kam dlje, kjer bi morala prespati. Vesna se tako odpravi z avtobusom v sosednje mesto, jaz obesim na kljuko apartmaja "Do not disturb" in se spravim k službovanju. Lepo počasi in v miru, do ponedeljka imam čas.

Popoldan se odpraviva na pijačko in tapase v prijetno cerverezio y tapaserio ob plaži. Odlična izbira lokala! Nudijo 44 (z besedo: štiriinštirideset) različnih vrst točenega (točenega!) piva in skoraj toliko različnih (in odličnih) tapasov. Za 10 jedi (ribe, rake in meso - nič zelenjave!) in pet velikih piv sva plačala manj kot 40 evrov. Sita sva za dva dni. Za relativno skromen denar. Nepredstavljivo v Grčiji in precej nad ravnijo Turčije.

Vreme je lepo in to je najlepši čas za kofetkanje na sončku. Pravzaprav, v senci. Na soncu je prevroče.

pa malo na izlet: Roquetas de Mar je sosednji kraj, 20 minut vožnje, cena bus 1,35€

glede na puščobno pokrajino imajo veliko parkov

danes je v Roquetas de Mar cilj kolesarske dirke in tekači-legionarji+civili; na fotki drugouvrščeni; 102 km ;tekači 70km; Almeria-puščava-Roquetas

legionarska / vojaška godba=samo dva instrumenta

škornji zglancani v nulo

90%moških je imelo daljšo brado,a ostriženi na 0,5cm ...novodobni moški trend

na poti do plaže Romanilla, dolge 2km

levo plaža Romanilla, urejena promenada

Castillo de Santa Ana, znan tudi kot Castillo de Las Roquetas, je utrdba, zgrajena med 16. in 17. stoletjem;seveda v času sieste 13-17 zaprto....

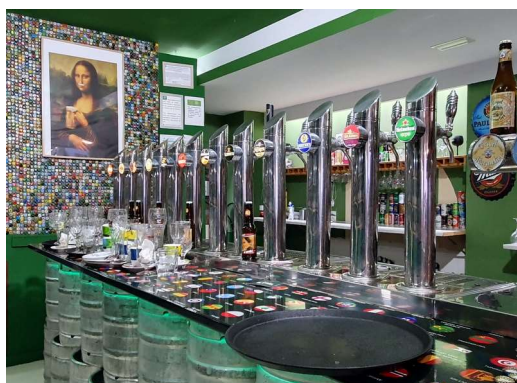

Faro de Roquetas de Mar;Zgrajen je bil leta 1863 , nedejaven je od leta 1942 in je služil kot stanovanje za osebo, odgovorno za pristaniško območje Roquetas de

Mar

marina v Roquetas de Mar je dražja kot Agudulce (2x), v njej kraljujejo predvsem motorni čolni, jadrnic skorajda ni

zaključek dneva pa v pivnici z odličnimi tapasi (še Mona Lisa ima brke od piva)

22. oktober 2023, nedelja

Agudulce, Španija

Odločiva se, da bova bivakirala kar tukaj. Dokler naju ne vržejo iz hotela. Naslednji vikend so fully booked. In tako malo delava, malo sanjava, pa je ura ena popoldan, ko sva šele na barki.

Lotim se zamenjave prednjih bitev. Ena je popolnoma počena in druga bo to kmalu. V Atenah sem dobil približno prave. Velikost je sicer skoraj enaka, pozicije pritrilnih vijakov so pa čisto drugačne. Torej, stare (polomljene) bitve ven, zafilati luknje z epoksi smolo, izvrtati nove luknje in zmontirati nove bitve. Odstranil in filal sem danes, ostalo pride na vrsto, ko se polnilo strdi. Danes sva se s tem ukvarjala dobre tri ure in čisto nič drugega se mi po tem ni več ljubilo početi.

Greva raje na večerjo. Ker sva včeraj odkrila dobro tapaserio y cervezerio s pomenljivim imenom Pr' sodčku (El Tonel po špansko), sva danes ponovila vajo. Za naslednje dni mi tako ostane, da preizkusim le še 42 različnih točenih piv in samo malo več kot 40 tapasov (vseh tapasov sem danes na meniju naštel preko 60). No, najbrž vsega ne bom. Sigurno bom preskočil vsa brezalkoholna piva in vse vegi tapase. Če ni bil morski (ali vsaj mesni) tapas, ga nisva naročila. In srčno upam tudi, da ne bova v Agudulce preživela naslednjih 42 dni...

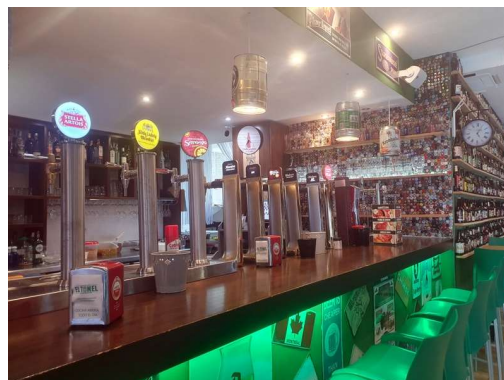
v spomin na izvir sladke vode so postavili spomenik in to je tudi vse kar je ostalo od izvira sladke vode ...urbanizacija je vse uničila!

pri demontaži bitve (brez kladiva ipd) se je počeni del kar odlomil

druga bitva je ravno tako počena, samo kot kaže manj

El tonel vabi ambient super, tapasi super ... vsaka jed/tapas na fotki stane 2 (dva) eura

Boguerones - sardoni/inčuni, okusno in nič mastno

Espeluznaos je tipičen Almerijski tapas, Potas/Lulas; sorodnik lignjev

Calamares Plancha - lignji na žaru

Almejas - školjke v paradižnikovi omaki

Jibia Plancha - pečena peteršilja, česna, limone, belega vina

sipa, omaka iz

Pincho Moruno je mavrskega izvora; marinirana svinjina (marinada: sesekljan česen, tabasko, kumino, timijan, sladko papriko, origano, kurkumo, sol in poper)

pulpo en Ali Oli = hobotnica z oljem, mlekom in česnom

Secreto de Cerdo = iberska svinjina na hitro popečena; sočna

23. oktober 2023, ponedeljek

Aguadulce, Španija

Danes se preseliva na barko. Vesna je pristala, da bo plezala po lestvi teh nekaj dni, preden bodo silni mojstri končali delo na saildrivu. Meni je pa tudi tako bolj praktično, ker mi ni treba hodit na barko, če je treba kaj postoriti.

Danes je torej na sporedu namestitve novih bitev. Še prej pa spucanje drek lajtunge. Sedaj je ravno prilika, ko je barka zunaj. Saj se da tudi v vodi, a je potrebno biti bolj pazljiv, da so ventili dobro zaprti. Pa še v teh nekaj dneh bo treba ponoči kdaj pa kdaj na malo potrebo in v ta namen je potrebno usposobiti waste water tank. Če je v teritorialnih vodah Turčije to totalni idiotizem, pa na škljocnih v boatyardu ni. Prav nasprotno!

Vesna odnese umazano perilo v pralnico. Hja, tudi pralnega stroja na škljocnih ni možno uporabljati. In s tem se toliko zamudi, da sva prepozna za montažo bitev. Ravno, ko se vrne, se mimo pripelje nevihta. Vse sem lahko pripravil sam, vijačenje na palubi in držanje matice pod palubo pa ne gre brez pomoči še enega para rok. Kakorkoli, to je predstavljeno na jutri. Manjana.

Danes sva dočkala paket zdravil. Katja je v škatlo dodala še six pack Madame Jeanette. Če samo to jeva, imava čilija za nekaj let. Midva pa rada poskusiva tudi kaj drugega. Bojim se, da se bo prej vse pokvarilo, kot bova pojedla eno samo dozo.

v pralnico sem šla s potovalko in dodatnimi vrečami; kar težko je bilo v klanec, ki ga kar ni konec, ker pralnico sem našla v bližini hotela kjer sva prej bila

danes tapas kar na Mali: sir z malinami, carpaccio s parmezanom in ol.oljem, sorbraza, olive ... pa je bilo ...

24. oktober 2023, torek

Aguadulce, Španija

Le kdo si je izmislil barke?! Zmontirati morava bitvi. Vse je pripravljeno, le še dvakrat po štiri vijake privijeva, pa je. Na vsaki bitvi sta matici za dva vijaka lepo dostopni, dve sta pa, hmmm... kako bi djal... težje dostopni. Ena za moje prste celo povsem nedostopna. Cel postopek (za tiste zoprne štiri maticice) je trajal nekaj ur in je poleg preklinjanja vključeval tudi vrtanje, žaganje in lomljenje, da sem lahko s prsti sploh prišel toliko okoli ovinka, da se je dalo matico prisloniti na vijak, ki ga je potem Vesna vrtela z izvijačem na palubi. Jasno, kolikor malo se je sploh dalo videti dogajanje na koncu vijaka, se je videlo v zrcalni podobi. Brez ogledala ni šlo.

Ostala planirana vzdrževalna dela zato danes iz razumljivega razloga odpadejo.

Se pa za nagrado ukvarjam z mašincjo, kjer mi je iz čistega mira nehala delati virtualna mašina z Windows NT (ki jo potrebujem za pisanje dokumentacije). Spet nekaj izgubljenih ur in prebranih veliko guglovih nasvetov. Vesna gre med tem časom po barvo v recepcijo ter po zdravila v lekarno in hrano v trgovino. Upam, da sva z zdravili sedaj za nekaj časa preskrbljena. S hrano sigurno nisva.

gambas rebozadas

25. oktober 2023, sreda

Aguadulce, Španija

Danes sem se namenil naoljiti teak. Ampak, načrti so eno, realnost je drugo.

Mehaniki so naju presenetili. Brez najave in brez pompa se fanta pripeljeta opoldne in izdahmeta (v španščini), da imata vse pripravljeno za montažo. Rezervni deli so prispeli dan prej, kot so bili napovedani. Podobno, kot antifouling barva včeraj. Takoj stopi v veljavo plan B.

Podvozje sem nameraval pofarbati jutri, preden gremo v vodo. To bo torej potrebno storiti že danes. Antifouling je bil kot nov po 3.000 miljah, ko je šla Mala na škljocne. Ampak. Barva bo na suhem skoraj dva tedna in mislim, da je ena roka antifoulinga v takem primeru pameten kompromis. Po ustnem izročilu barva na suhem izgublja učinkovitost. No, če sem nasedel forumskim čenčam in brnil v temo, sem se pač brez potrebe potil v farbarskem kombinezonu. Vendar malo razgibanja itak koristi zdravju. In mojemu išijasju tudi.

Kakorkoli, ob dveh motor ropota na suhem in propeler se vrtil v zraku. Ob šestih je podvozje pofarbano in ob sedmih sem kot nov izpod tuša.

Kadar se ne zabavava z barko, službujeva. Vesna me razveseli z novico, da si je vlada premislila in mi ne bi bilo potrebno narediti dopolnil programa za solidarnostne sobote, ker ne bo solidarnostnega prispevka. Če sploh prav razumeva tisto latovščino? Katastrofa! Pa sem že mislil, da hujši šalabajzerji, kot so bili v času covida res ne morejo biti. Ah, ja... verjetno še vedno živim v zmoti, ko mislim, da tisti na Fursu in njim nadrejeni kaj znajo.

Vesna je naredila kar nekaj sprehodov do čendlerij in ferreterij, da je delo potekalo kot po tekočem traku. Spotoma je kupila še nekaj za kosilo in nekaj za večerjo. Ker nama je španskega vina zmanjkalo (nezaslišano!), sva pri večerji odprla flaško sicilijanskega roseja, darilo barke Mr. Oka še iz Monastira. Vino je bilo dobro, malteški, sicilijanski sir in španske klobase tudi.

danés mi je kar srce zastalo: grem malo bližje in vidim, da to ni avtoservis ampak samopostrežna pralnica.... lokacija zraven avtopralnice...vedno vprašam na recepciji za pralnico,tokrat je na poti do recepcije nisem videla, zato sem sklepala, da je ni !

... ja, ja ...

Tone si je tokrat oblekel zaščitno obleko

26. oktober 2023, četrtek

Aguadulce, Španija

Prav nič pretresljivega se danes ni zgodilo. Vse je bilo po planu. Jutro (zdani se šele ob pol devetih dopoldan) je namenjeno čiščenju Male. Prah, ki ga je prinesel veter in pesek, ki so ga prinesle noge je vseprisoten. Hja, v boatyardu niti približno ni tako čisto okolje, kot je v morju. Čeprav na prvi pogleda izgleda, da je dela za deset minut, je ura poldan, ko je vse pripravljeno za premik v vodo.

Operaterji travellifta so neverjetni. Mirno, a hitro, pripeljejo travelift, Malo dvignejo in prestavijo nad vodo. Na barko vstopiva brez kompliciranja s privezovanjem in nekaj minut kasneje se že lahko prestaviva na privez, kjer naju pričaka mariner. Vse skupaj, od začetka dviga do priveza ni trajalo več kot četrt ure. Neverjetno so usklajeni. In travel lift v celoti obvladuje en sam z le občasno pomočjo kolega. Če samo pomislim, kako znanost delajo iz tega kje drugje in imajo

zaposleno četico delavcev, ki potem itak ne vedo, kaj početi.

Popoldan gre Vesna z busom v shopping mall, jaz se lotim flikarije teaka. Nisva uspešna. Vesna ni skoraj nič kupila, meni je ostalo še nekaj dela tudi za jutri.

Zvečer si na televiziji ogledam dokumentarec. Sedaj, ko plačujemo naročnino za nacionalni radio in televizijo, je to potrebno izkoristiti. Mislim, da sem v letošnjem letu vsaj trikrat že gledal TV. Vesna jo večkrat gleda, da hitreje zaspi.

jutranja megla

tako gosta megla, da se sploh ne vidi morja

Mala gre nazaj v vodo

... letos že drugič ...

27. oktober 2023, petek

Aguadulce, Španija

Polno sva zaposlena. Vesna gre v trgovino po fasungo, jaz poflikam pol palube, ki mi je ostala od včeraj. In dan je mimo. Skoraj.

Tik pred mrakom se skupaj odpraviva po vizitke, t.i. boat card. Igor nama je pripravil spremenjen design. Namesto Skype je sedaj podatek o WhatsApp. V dvanajstih letih so se komunikacije pač malo spremenile. Gospa, brez znanja angleščine in tudi brez znanja body languageja nekako le pripravi vse tako, kot je treba.

Potem pa na večerjo. V tapaserio. Novo, da poskusiva nove jedi. Ni slabo in je poceni. Ampak. Ni pa tako dobro, kot Pr'sodčku. Hudič je, če pozna dobro oštarijo in hočeva zaviti še kam drugam. Po dveh rundah pijače in dvakrat toliko rundah hrane greva dalje. Naslednja tapaseria deluje spodbudno. Dokler ne pride kelnerica in za njo še kelner. Ne ljubi se jima razložiti, kaj nudijo (kelner celo zelo dobro govori angleško), raje za šankom mesedžirata po telefonu. Tukaj imata QR kodo in si poglejta, je vse kar nama z muko izdavitava. No, meni to dvigne plafon in v trenutku je tu plan B. Plan B pomeni, da grem drugam.

Na koncu pristaneva v nama dobro znani cerverzeriji, kje drugje, kot Pr'sodčku. Itak sva sita, ampak za ene simi šrimpke (tukaj imenovane gambas cristal) in eno hobotnico je pa vseeno še prostor v najinih (ne tako majhnih) želodčkih. In po eno pijačko tudi še zmoreva. Jaz pivo, Vesna tinto de verano. Bo pa počasi potrebno preiti na kaj močnejšega, predvsem

pa ne tako mrzlega. Ohladilo se je. Ponoči, ko se vračava je meni čisto v redu v dolgih hlačah in dolgih rokavih, Vesno v natikačih in tanki majčki pa že zebe. Google meni, da je zunaj samo še 17 stopinj. Domačin pri sosednji mizi v tapaseriji nama je povedal, da v 70 km oddaljeni Sierrri Nevadi na 3000 metrih nad morjem že sneži.

Moj išijas še ni mimo. Čeprav je na začetku sprehoda izgledalo že precej spodbudno, me je zadnji del, ko je bilo potrebno hoditi po bregu navzdol, dotolkel. Na koncu sem moral predklone s prsti do tal delati že vsakih nekaj sto metrov, da sem lahko nadaljeval s hojo.

ponton na katerem sva sedaj je zelo oddaljen od recepcije: dobrih 20 minut hoje

luštna reklama za frizerski salon

ocvrta gambasi

tudi v Španiji poznajo radler

28. oktober 2023, sobota

Aguadulce - Almerimar, Španija

Vesna gre plačat marino in v tem času jaz dokončam teak. Pa nisem jaz tako hiter, marinski office je tako daleč. Ob enajstih dopoldan, dobro uro po sončnem vzhodu, izplujeva. Motor poje naslednje tri ure, da prispeva v Almerimar, še eno izmed španskih marin s preko tisoč privezi. Danes je sprejela dobrih deset bark, ki potujejo proti zahodu.

Tukaj naj bi bilo kar nekaj poznanih. Najprej greva v iskanje znancev skupaj, potem se vrne moja bolečina. Po najkrajši možni poti prikracam domov. Vesna najde znance iz Avstralije, s katerimi smo skupaj vedrili v Ismaliji v času covid. Znanci iz Turčije so danes odpotovali v Maroko in znanci iz Grčije so se danes vrnili iz Francije. Tukaj so se stvari odvijajo precej dinamično.

S Summertime II se prestavimo v bližnjo restavracijo, spijemo in pojemo nekaj malega ter si veliko povemo. Logično, saj se nismo videli že cel teden. Potem se Bert in Britta vrneta domov. Razumljivo, utrujena sta, spat sta šla ob enih zjutraj in vstala ob pol treh, zvečer ju čaka pa še ragbi tekma, finale, kjer igra Bertova Južna Afrika.

Midva se prestaviva nekaj korakov naprej in na sončku v izredno hladnem vremenu spijsva še eno pijačko. Izredno hladno je verjetno le za naju, Angleži mirno čofotajo v morju, ki ima 17 stopinj. Kakorkoli, popoldan je tanka majica, kratke hlače in japanke še nekako primerna uniforma, ko sonce zaide pa niti približno ne več.

še zadnji pogledi na turistični kraj Aguadulce

.. kilometrske peščene plaže, nešteto hotelov, apartmajev, zalivov kjer bi se lahko sidrali pa jug Španije ne premore

vstop v Almerimar marino je bil tokrat kar direktno na privez, ker je bila recepcija zaprta

marina Almerimar ima 1100 privezov

...da prehodiš celo marino potrebuješ narediti zelo veliko korakov

marinske račke niso nikoli lačne

29. oktober 2023, nedelja

Almerimar, Španija

Prvo vprašanje na testu "Ali ste med ljudmi priljubljeni?" je tako: "Ko vstopite v prostor, ali ga ostali zapustijo?" Midva očitno nisva priljubljena, verjetno sva celo osovražena. Kot po tekočem traku se nama dogaja, da znanci izplujejo, ko midva vplujeva. Včeraj Himelaj, danes Paloma in Salty (ki jih sicer ne poznavata, imamo pa skupne prijatelje). Pred tem smo se za en dan zgrešili z Zippy in Queenie. Stabo pluje mimo, ne da bi se oglasila.

Zato je bil pa dan poln druženja z ostalimi. Najprej se dobiva z Liberty pred kosilom. In še enkrat po kosilu. Pa s francosko Doo It popoldan in potem še s tasmansko Sunny Spells zvečer. Naokoli pride tudi Bert. Skratka, jezik je pred spanjem popolnoma razmigjan, mogoče ima celo malo muskfibra.

Starlink je, kot kaže, postal standardna oprema jadrnic. Vsi, s katerimi sva danes govorila, ga imajo ali pa so v fazi nabave. Le kako bo to izgledalo čez nekaj časa? Bo Starlink postal tako običajen, kot je danes vetrni instrument ali chart plotter? Morda bo zapolnil vrzel, ki je pregrešno drag Inmarsat ali Iridium broadband nikoli nista uspela. Ostali satelitski

providerja pa itak niso pokrivali celega sveta.

Kočer na jadrnici Liberty; prijetno smo klepetali večino popoldneva

Liberty /Dufour jadrnica ima tudi majhno delavnico-žrtvoval dve majhni kabini(za skiperja in hosteso)...Tonetu so se kar oči zasvetile, ko je to videl

fantiči se pripravljajo na haloween

marina Almerimar

tower - namesto fasade kamenje

urejeno veliko parkirišče z elektriko,vodo in sanitarijami za avtodome; AD na fotki si je pa kar malo ograje naredil okoli stolov in mize ...

tapas v oštariji pri Mario je zelo skromen

po treh letih se končno spet srečamo z avstralci Sunny Spells-skupaj bili v Egiptu v Ismailiji... zabavno srečanje

30. oktober 2023, ponedeljek

Almerimar, Španija

Spet sem se naučil nekaj novega. Če dam tri kartone vina v nahrbtnik in to nosim med hojo, me išijas sploh ne pogleda. Nič. Popolnoma nobene bolečine. To je dobro. Sedaj poznam način, kako lahko hodim naokoli. Le paziti moram, da je na cilju trgovina. Da lahko kupim nove buteljke in nadomestim popite. Sicer se zaradi hudih bolečin ne morem vrniti.

To je bilo dopoldan. Popoldan je bolj miren. Najprej se s Sumertime II usedemo v kafič, potem se usedemo še v kokpit Male. Kar nekaj flašk neznanega vina smo složno preverili in za vse vino strinjali, da so v redu. Testiranje ostalih neznanih vin se nadaljuje prihodnjič...

ribe iz rodu cipjev, če sem prav razumela; po špansko rubio

Bert in Britta, spoznali lani na Samosu kjer so preživeli zimo/pomlad

31. oktober 2023, torek

Almerimar - Motril, Španija

Doo It izpluje uro pred Malo. Res sta se držala obljube in izplula ob svitu. Midva nekaj časa motorsailava in nekaj časa motorirava. Vetra je spodobnih 10 vozlov, a je čisto od zadaj in (prav tako spodoben) tok od spredaj. Če bi jadrala, prideva šele jutri. Doo It jadra in jo prehitiva. Ni mi prav, da ni (pravega) vetra, a tako pač je v Mediteranu. Tolaži me le dejstvo, da kuriva subvencionirano nafto iz Tunizije. In da bova relativno poceni nafto natočila tudi v Gibraltarju. Kakorkoli, malo po četrty uri popoldan sva privezana. Dobiva zadnji privez. Doo It mora uro kasneje počakati, da eno barko prestavijo iz vode na škljocne.

Vreme je kislo, vsake toliko časa pade nekaj kapljic. Tudi hladno je. Brez flisa in dolgih hlač ni za biti zunaj. Morje med plovbo je imelo samo 14 stopinj. Tukaj je sicer malo toplejše, a vseeno. Tako vreme kar vabi k počitku pred televizijo. Tudi Vesni se ne da nikamor. In zvečer se spravim k spanju precej prej, kot običajno.

danes je bil cel dan siv dan pa naj bodo še fotke v tem stilu

v hribih je že nekaj snega

celo pot naju spremlja obala z rastlinjaki

pogled iz kokpita....kot bi bila kje v hribih